

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 315/2017
10.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Александра Јанчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву 4К 481/16 од 24.08.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1592/16 од 15.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 10.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Александра Јанчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву 4К 481/16 од 24.08.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1592/16 од 15.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву 4К 481/16 од 24.08.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

На основу одредбе члана 297. став 5. у вези члана 86. став 7. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од шест месеци, с тим што време provedено у затвору се не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара као и ОЈТ на име трошкова кривичног поступка износ од 58.506,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1592/16 од 15.12.2016. године усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Смедереву и преиначена пресуда Основног суда у Смедереву К 481/16 од 24.08.2016. године у погледу одлуке о мери безбедности, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. став 7. КЗ изрекао меру безбедности забране управљања моторним возилом „А“ категорије у трајању од две године, с`тим што се време проведено у затвору неће урачунавати у време трајања ове мере, док су жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Смедереву у преосталом делу као и браниоца окривљеног АА, адв. Александра Јанчића одбијене као неосноване а пресуда Основног суда у Смедереву 4К 481/16 од 24.08.2016. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Александар Јанчић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Александра Јанчића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4) ЗКП учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА адв. Александар Јанчић, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјалноправне природе састоји већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање

у правноснажним одлукама, и указује на погрешну оцену доказа што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости, правноснажне пресуде се побијају због повреде закона из члана 428. став 8. ЗКП, члана 113. став 1. ЗКП, члана 6. став 4. ЗКП и указује да наведене пресуде немају разлоге о одлучним чињеницама, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, захтев за заштиту законитости поднет је и због кршења основних људских права окривљеног, при чему се у захтеву не наводи у чему се иста повреда састоји. Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3), према одредби члана 484. ЗКП уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Како подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописани садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног АА, адв. Александра Јанчића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) и члана 485. став 4. ЗКП одбацио и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић